

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Plensa, frente al Palau

A. BOFILL

Exposición temporal

Plensa deja su huella en el Palau de la Música con cuatro esculturas

ABC BARCELONA

Antes de convertirse en un artista de renombre internacional, antes incluso de empezar a dirigir sus pasos hacia el campo de la creación, Jaume Plensa empezó a forjar un vínculo muy especial de una manera harto curiosa: escondiéndose en el piano de su padre. Es por eso que, ahora que sus obras trufan medio mapamundi, el artista barcelonés ha decidido rendir homenaje a la música y ha instalado cuatro obras de gran formato, dos de ellas inéditas, en el Palau de la Música. «Supongo que cuando yo me escondía en el piano de mi padre, ya se estaba preparando la exposición en el Palau. Mi padre sería el hombre más feliz del mundo de ver a su hijo en el Palau de la Música, porque yo era un desastre con cualquier instrumento, y él no sabía que había otras posibilidades de ir al Palau», bromeó ayer Plensa.

La exposición, que se podrá visitar hasta el 16 de mayo, propone un diálogo de su obra minimalista con el edificio modernista, al que tiende un «puente» con la sociedad a través de la ubicación de la obra 'Carmela' en el exterior. En el interior descansa la segunda pieza inédita, la escultura «Silent music III», de acero inoxidable pintado y piezas de mármol, que recrea la figura de un ser humano levantado con notas musicales y líneas de partituras, mientras que en la Sala Millet del Palau, «Sanna's dream» y «Rui Rui's dream» -que ya se pudieron ver en Ceret el año pasado-, dialogan una frente a la otra con los ojos cerrados en homenaje a «los músicos que trabajan los sonidos porque entienden el silencio».

Sobre la escultura que debía ubicar en Barcelona y que ha quedado parado con el nuevo Gobierno municipal, aseguró no tener ninguna prisa: «Mi relación con Barcelona es una vida de espera», relativizó.

lescaresdeldia

CONTUNDENT

Oriol Junqueras

El vicepresident i conseller d'Economia va deixar clar que no pensa aplicar la restricció pressupostària imposada per Cristóbal Montoro per als pressupostos del 2016 i que posen en perill el pla de xoc. **p. 06**

ENXAMPAT

David Cameron

El primer ministre britànic va admetre ahir que tenia accions del fons d'inversió en un paradís fiscal que va obrir el seu difunt pare. Cameron les va vendre poc abans d'entrar a Downing Street. **p. 11**

RECONEGUT

Jaume Plensa

L'escultor català de més renom al món ja té una obra a Barcelona: un cap de nena de 4,5 metres que dialoga amb l'edifici del Palau de la Música, la joia modernista de Domènech i Montaner. **p. 35**

IRREVERENT

Amélie Nothomb

L'autora belga ha presentat a Barcelona la seva última obra, *Pétronille*, on relata la seva estranya relació amb una autora jove que es va convertir en la seva "companya de mam" quan va arribar a París. **p. 34**

► 8 Abril, 2016

CULTURA

PLENSA PLANTA UNA NENA AL PALAU

ART

El Palau trenca el silenci de Jaume Plensa a Barcelona

Un cap de 4,5 metres dialoga amb l'edifici de Domènech i Montaner

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

Jaume Plensa exposa les seves grans escultures arreu del món des de fa més d'una dècada, en ciutats com Nova York, Venècia, Seül, París, San Francisco, Filadèlfia, Londres, Tòquio i Bordeus. I, a la fi, a Barcelona: *Carmela*, un cap monumental de 4,5 metres fet amb ferro fos és la protagonista de l'exposició que el Palau de la Música li dedica a partir d'avui. La ubicació, davant del Petit Palau, marcant l'angle de la cantonada, reflecteix la seva sensibilitat i intel·ligència a l'hora de col·locar les seves obres. La model va ser una adolescent barcelonina, com és habitual en aquesta família de peces, que posa l'accent en el caràcter fugisser de la bellesa en aquesta edat. També en l'actitud introspectiva. De la *Carmela*, Plensa va dir que la seva bellesa era "arcaica" i, alhora, "del futur" i també va subratllar que el seu lloc com a artista està al costat de la gent corrent que, tot i no ser-ne conscient, "és cultura".

"Com les escultures fetes amb lletres, va arribar un moment en què volia alliberar els retrats de la frontalitat", va dir Plensa sobre com ha deformat el rostre de *Carmela*, aixafant-lo i allargant-lo. Així mateix, relaciona aquesta deformació amb la memòria: "La compressió té a veure amb com es guarden els records". "Som com diamants, que tenim diferents facetes", va subratllar. L'artista creu que el diàleg de la peça amb el Palau "és com haver fet un cafè amb Domènech i Montaner. No hi ha confrontació".

Pendent del Museu Reina Sofia

La inauguració d'aquesta exposició torna a posar d'actualitat les vicissituds del projecte d'una escultura monumental que l'alcalde Xavier Trias li va demanar el 2014. Plensa va donar el projecte, però no va tirar endavant. Aquesta obra serà un dels temes que s'abordaran dimecres a l'Icub durant el debat del cicle Valor! titulat *Estructura a l'horitzó: 'skylines' ideològics de Barcelona*, malgrat que Plensa va declinar assistir-hi. Sobre la qüestió, ahir va dir: "Els artistes intentem expressar les nostres idees amb projectes i exposicions, però arriben quan és el moment. Les exposicions i els projectes tenen periples llarguíssims. Vaig haver d'esperar 30 anys per fer l'escultura de Rio de Janeiro, no tinc cap pressa".

Tampoc no s'ha concretat l'exposició que el Museu Reina Sofia li ha de dedicar com a guanyador, el 2013, del premi Velázquez. Durant el mandat de Bartomeu Marí al Macba estava previst que el museu barceloní s'hi sumés amb una altra

mostra a La Capella. "Suposo que aquestes exposicions deuen ser en algun lloc", va afegir.

Carmela estarà exposada fins al 18 de setembre. Les altres tres peces de la mostra, ubicades a l'interior del Palau, només fins al 16 de maig. A la Sala Millet hi ha encarats dos caps de bronze que van formar part de l'exposició de l'artista al Museu de Ceret el 2015, *Sanna's dream* i *Rui Rui's dream*. Són dues persones

"anònimes" al lloc que el Palau acostumava a dedicar als bustos de personalitats. Al Foyer hi ha un dels seus personatges asseguts, *Silent music III*. Està fet amb notes musicals i seu damunt de pedres de marbre blanc que evoquen la ciutadania. Per a Jaume Plensa exposar al Palau té un valor especial, ja que de petit s'amagava dins el piano del seu pare, que va intentar, sense èxit, que aprengué algun instrument. —

Carmela representa la introspecció i el silenci enmig del tràfec de la ciutat. MANOLO GARCÍA

Resignat
"No tinc pressa", diu Plensa sobre el futur del projecte que va donar a Barcelona

Compromès
L'artista porta els caps de dues noies "anònimes" a la Sala Millet del Palau

LA FOTO DEL DIA

Plensa exposa al Palau de la Música

► El Palau de la Música Catalana, a Barcelona, acull des d'aquest dijous quatre escultures de gran format del reconegut artista Jaume Plensa. Les obres estan ubicades en diferents espais de l'edifici modernista de Lluís Domènech i Montaner. Els visitants podran admirar la peça *Carmela* (2015), de ferro fos i 4,5 metres d'alçada, ubicada a l'exterior de l'edifici (cantonada del Petit Palau), fins a mitjans de setembre. La Sala Lluís Millet acull les escultures de bronze *Sanna's dream* i *Rui Rui's dream*, de 2 metres d'alçada, obres de l'any 2014; i el Foyer alberga l'obra *Silent music III*, una escultura d'acer inoxidable pintat i pedres de marbre. Totes tres obres es podran visitar fins al 16 de maig. Plensa és autor de l'escultura *Capsa de llum*, a la rotonda del davant de l'edifici de Correus, a Girona.

► 8 Abril, 2016

ARTE PALAU DE LA MÚSICA

UN NIÑO DENTRO DEL PIANO

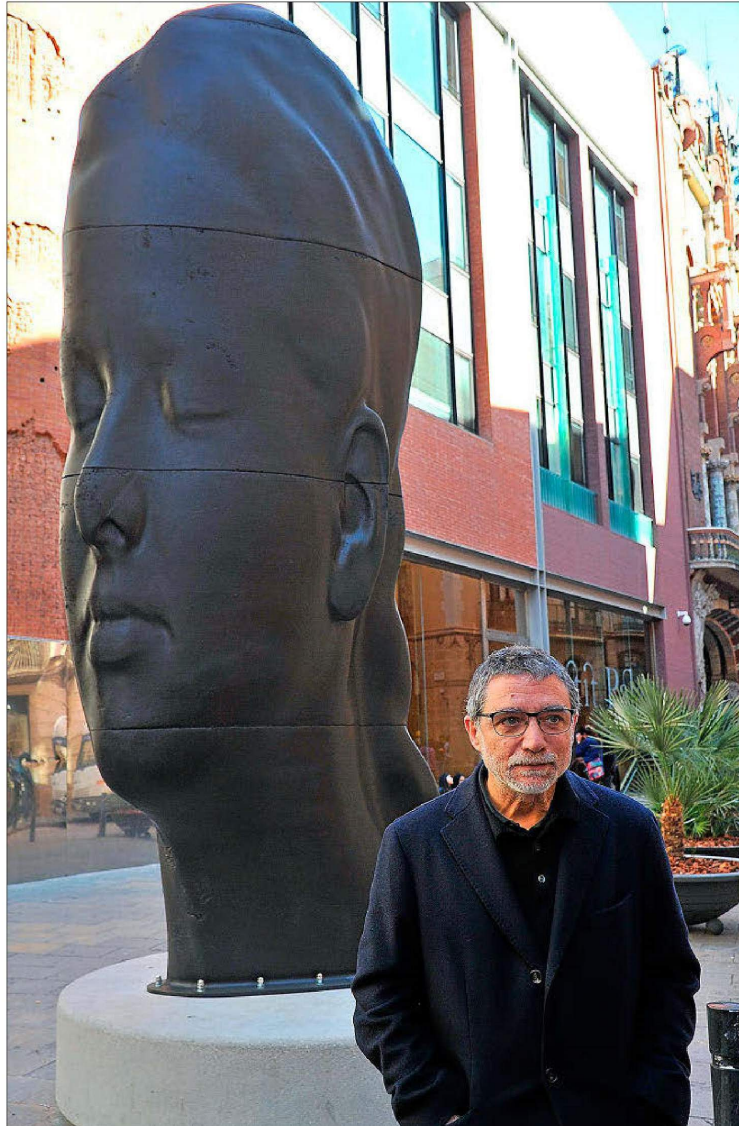
Jaume Plensa expone cuatro esculturas en el Palau y vincula su pasión por la música a esconderse dentro del piano de su padre

VANESSA GRAELL BARCELONA

De niño, el pequeño Jaume se escondía dentro del piano de su padre. Y cuando éste tocaba, sin saber que su hijo estaba dentro, el niño sentía la vibración de las notas expandirse por todo su cuerpo. Lustros después, aquel niño quiso arrancar las letras de los libros, como si las páginas fuesen muros, para convertirlas en piel de sus esculturas. Después de las letras, vinieron esas notas de las partituras que tocaba su padre, esas notas que reverberaban en su cuerpo infantil. Pero la música *suen*a en cada escultura de Jaume Plensa. Y el artista protagoniza una pequeña pero exquisita exposición en un escenario insospechado para él: el Palau de la Música. «Quizás fue entonces, cuando me escondía dentro del piano de mi padre, cuando empezó a gestarse esta exposición», admitía ayer Plensa con una sonrisa.

Desde Vía Laietana, *Carmela*, la escultura de 4,5 metros que Plensa ha instalado delante del Palau, crea una esquina virtual, inventando un nuevo espacio público. Y se ve como un cuadro impresionista. De lejos, el campo de Renoir o el estanque de Monet se extienden nitidamente, pero al acercarse al lienzo el paisaje se diluye en pinceladas de color. Lo mismo ocurre con *Carmela*. El delicado rostro de una niña con los ojos cerrados se deforma al acercarse, de cerca las facciones pierden la claridad y, al rodear la escultura de hierro —sorprendentemente estrecha y ligera—, la perspectiva cambia de forma extraña, jugando a confundir al transeúnte. Aunque pueda parecer una contradicción intrínseca, en manos de Plensa, el hierro es transparente.

«*Carmela* es de una belleza fuera del tiempo, arcaica y de futuro a la vez, una belleza mediterránea, clásica. La escultura puede crear lugares. Y esta obra crea una esquina virtual, que antes no existía, además es un puente con la sociedad, que camina en el exterior del Palau y que parece aislada de la cultura, pero no es así. La sociedad lleva dentro la cultura», defendió ayer Plensa, en la inauguración de las cuatro esculturas que expone en distintos espacios del Pa-

Arriba: Jaume Plensa frente a la escultura 'Carmela'. Izquierda: 'Silent music III' en el foyer del Palau de la Música. ANTONI BOFILL

lau de la Música, siguiendo la línea de diálogo con las artes plásticas que la Fundació Orfeo Català impulsó desde hace cuatro años. Y gracias al Palau, Barcelona luce, por fin, una gran escultura de Jaume Plensa en sus calles, aunque sea de forma efímera: sólo permanecerá hasta septiembre (las del Palau, en mayo).

En apenas 48 horas desde su instalación, *Carmela* ya es una más del barrio. Paseantes y turistas la fotografían y se sientan sobre su pedestal/banco. ¿Podría quedarse la escultura de forma permanente? «Algún vecino ya ha preguntado dónde tiene que firmar para que se quede... La ciudad tiene una deuda con Plensa. Podría ser que de forma espontánea se dé un clamor para que se quede», admitió Mariona Carulla, presidenta del Palau. Lo cierto es que Barcelona, ciudad natal de Plensa, y sin em-

bargo huérfana de sus grandes esculturas públicas sigue teniendo una asignatura pendiente con uno de sus artistas más internacionales (su agenda más inmediata: ahora expone en Florida, después presentará esculturas en Harvard, Seúl y Tokyo). El proyecto de instalar una gran obra cerca del mar que Xavier Trias trató de impulsar ha acabado desvaneciéndose. Pero Plensa se encoge de hombros y sin atisbo de resentimiento, al contrario, reconoce: «Nada es casual en la vida, pero hay que saber esperar. Y mi relación con Barcelona es la de una vida de espera. Pero eso no es malo. Una exposición empieza cuando se acaba, cuando notas el vacío que puede generar la ausencia de las cosas».

Y *Carmela* es, precisamente, el retrato de una niña de Barcelona. «Desde la *Crown Fountain* de Chicago [una fuente que reproduce los rostros de cientos de ciudadanos] la idea del retrato me interesa mucho: cómo la imagen de alguien concreto puede ser una metáfora de todos nosotros», admite el artista. Sus esculturas femeninas suelen ser niñas de 8 a 14 años, «esa edad en la que la belleza es de una fugacidad extraordinaria».

«MI RELACIÓN CON BARCELONA ES LA DE UNA VIDA DE ESPERA», DICE PLENSA DE LA AUSENCIA DE SUS OBRAS EN SU CIUDAD

Antes de entrar en el Palau de la Música, Jaume Plensa cita los versos de uno de sus poetas preferidos, William Blake: «El camino del exceso lleva al palacio del conocimiento». Y sus esculturas convierten el icono modernista del Palau en un templo poético. Más aún. En el foyer del Palau el artista ha colocado uno de sus cuerpos humanos escritos con notas musicales: *Silent music III*. «Si alguien conoce mejor el silencio es el músico. Aunque trabaja con sonidos es quien mejor entiende el silencio», apunta Plensa. Y esa música silenciosa se graba en la piel de ese hombre-ícono, de ese cuerpo que es un «palacio del sueño y del conocimiento» y que parece meditar sobre piedras de mármol gastado.

En la Sala Millet, en la primera planta del Palau, Plensa ha creado más silencio: un diálogo sin palabras entre dos cabezas de bronce, de Suecia y Shangai respectivamente, *Sanna's dream* y *Rui Rui's dream*, sobre las que se filtra, aterciopelada a través de los ventanales, la luz del mediodía. Las dos cabezas de dos metros se enfrentan en silencio, con cierta tensión, rodeadas por los cuadros simbolistas de Joan Brull, que también representan a mujeres, de otra época, pero de rostros suaves, casi quebradizos. «Es como una conversación silenciosa entre dos personas, un silencio que ayuda a entender la belleza que llevan dentro», señala el artista.

▶ 8 Abril, 2016

Plensa, multiplicado por dos

El escultor dobla su presencia temporalmente en Barcelona con cuatro obras en el Palau

JOSÉ ÁNGEL MONTAÑÉS. **Barcelona**
La presencia del escultor Jaime Plensa (Barcelona, 1955) en su ciudad natal se limitaba hasta ayer a cuatro esculturas de primera época repartidas por la ciudad: una en el Born, otra en la Fundación Miró, una tercera en el Museo Can Framis y *Escullera*, la cuarta, en la confluencia de Via Júlia con Nou Barris. Desde ayer, uno de los artistas más internacionales, con obras y exposiciones repartidas por medio mundo, multiplica por dos el número de sus trabajos tras la inauguración en el Palau de la Música de otras cuatro obras que acercan a los barceloneses a su obra más icónica y reciente. La más impresionante es *Carmela*, una cabeza de hierro fundido de 4,5 metros de altura que se ha instalado en el exterior del Palau (con Sant Pere Més Alt). "La situación en esta esquina virtual que no existía permitirá que el Palau se vea con otros ojos", aseguró su creador tras explicar que la modelo es una joven barcelonesa. *Carmela* es la primera oportunidad de ver en esta ciudad una de sus célebres obras con forma de enorme cabeza en el que una joven con los ojos cerrados parece inmersa en sus pensamientos. "Llegó un momento en que quería liberar los retratos de la frontalidad, algo que tiene mucho que ver con la memoria y cómo guardamos los recuerdos". Por eso, esta cabeza de Plensa está aplanada por su parte posterior.

En 2014 el anterior alcalde Xavier Trias encargó al artista una escultura que se viera desde el aire y que se instalaría en el mar. Al final del anterior mandato ya se habían hecho los estudios de impacto del viento y oleaje para esta

Plensa junto a su obra *Carmela* situada junto al Palau. / CARLES RIBAS

gran obra de 52 metros que el artista piensa realizar con láminas de acero como si fuera una malla y que se situaría en el espigón del Gas que separa las playas del Somorrostro y la Barceloneta. Con el cambio de alcaldía el proyecto parece haber caído en el olvido. La semana que viene está previsto celebrar el debate *Escultura en el horizonte: Skylines ideológicos de Barcelona*, dentro del ciclo ¡*Valor!* que debatirá la idoneidad o no de su escultura —un proyecto que, curiosamente, ni el ayuntamiento ni el artista han explicado nunca y que solo se conoce por las informaciones publicadas en prensa. "Es curioso, no lo sabía. Nadie del Ayuntamiento se ha puesto en contacto conmigo ni me han dicho nada", aseguró ayer Plensa. En cuanto a la posibilidad de que la obra no llegue a realizarse: "Los artistas intentamos expresar nuestras ideas con proyectos y exposiciones, pero llegan cuando es el momento. Para *Awilda*, la escultura de Río de Janeiro esperé 30 años para crearla. No tengo prisa". Más lacónico fue para referirse a las exposiciones prometidas en el Reina Sofía (tras concederle el Premio Velázquez en 2013) y en el Macba: "Deben de estar en algún lugar". "En la vida no hay nada por casualidad, lo que pasa es que se hace esperar. Mi relación con Barcelona es esto: esperar", remachó.

Carmela permanecerá en esta esquina hasta el 18 de septiembre, si no se decide lo contrario. "Un vecino nos ha preguntado ya dónde había que firmar para que la escultura se quede siempre. Puede ser que de esta forma espontánea se quede", explicó Mariona Carulla, presidenta del Pa-

lau. "Además, no molesta, incita a darle la vuelta, casa con el modernismo del Palau y se ve desde todos los sitios, incluso desde mi despacho", bromeó Carulla.

La relación del artista con la música viene de lejos. Desde 1996 ha creado espacios y objetos para montajes de óperas y teatro. Hace unas semanas Héctor Parra estrenó en Cuenca una obra basada en unos poemas del escultor que fue un éxito. "Cuando de pequeño me escondía en el piano de mi padre ya estaba preparando la exposición del Palau", aseguró en la sala Lluís Millet donde se exponen los bustos de personas relevantes del Palau. Allí se han instalado dos obras más: *Sanna's dream* y *Rui Rui's dream*, "otras dos jóvenes anónimas que con los ojos cerrados dialogan entre sí en silencio". Las piezas que se pudieron ver en la exposición del Museo de Ceret de 2015 están creadas en basalto. La cuarta escultura es, como *Carmela*, inédita: *Silent music III*. Está situada en el Foyer del Palau y también se identifica con el estilo Plensa ya que es una pieza de acero inoxidable blanco creada con notas musicales que adquieren forma de hombre sentado sobre piedras de mármol.

Artista feliz

En cuanto a esta experiencia, Plensa la calificó similar a "poder tomar un café con Domènech i Montaner; imagino que allá donde esté estará feliz. No hay confrontación, solo hay una historia del arte", sentenció, para concluir que se sentía el artista más feliz del mundo. "La vida ha sido generosa conmigo y con mis obras. A mi padre le hubiera gustado verme tocar el piano aquí, pero yo era un desastre. Lo que él no sabía era que había otras posibilidades de llegar al Palau".

Ayer Plensa se sentía, un poco más, profeta en su tierra. Al menos, multiplicado por dos.

Jaume Plensa's new sculpture 'Carmela' ■ JOSEP LOSADA

Carmela makes her debut in Barcelona

Montse Frisach
 BARCELONA

The 4.5 metre-high, forged iron head of a Barcelona girl is proving to be a hit with tourists and locals alike near the Palau de la Música. *Carmela*, as the sculpture is called, has just be installed on the corner of the Petit Palau. The piece by sculptor Jaume Plensa (Barcelona, 1955) seems as if it has always been there. It is

something that the Barcelona artist recognises: "It seems as if this corner was made for my work. Until now it was a dead space, without any vibes."

However, the sculpted head of a pre-adolescent girl "of classical Mediterranean beauty" will only be on the corner until September 18. *Carmela* is part of an exhibition in the Palau de Música that includes four pieces by the local sculptor. ■

▶ 8 Abril, 2016

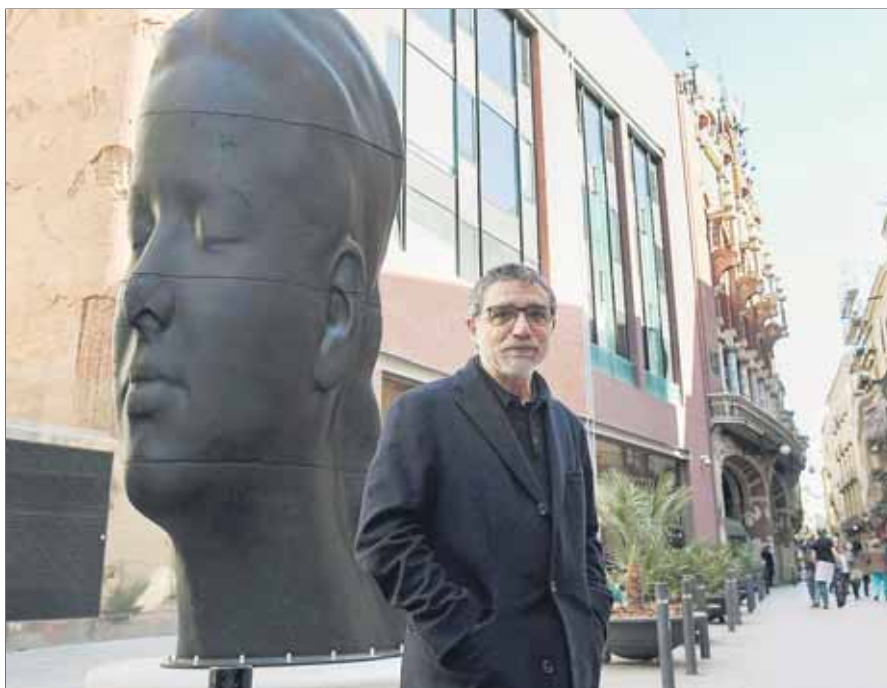
L'escultor barceloní instal·la temporalment quatre escultures a la institució musical, una d'elles a l'exterior dialogant amb la façana

Plensa vibra al Palau

Montse Frisach
 BARCELONA

Els turistes li fan fotos i els veïns dels voltants del Palau de la Música s'aturen meravellats davant l'escultura de 4,5 metres d'alçada, en ferro fos, del cap d'una nena barcelonina amb els ulls tancats, Carmela. Algun veí ja ha manifestat clarament que on ha de signar perquè la peça resti permanentment en aquest espai.

Acabada d'instal·lar a la cantonada del Petit Palau, entre els carrers de Sant Pere Més Alt i el carrer del Palau de la Música, *Carmela*, de Jaume Plensa (Barcelona, 1955), s'adapta com un mitjà davant de la façana del temple musical. Sembla que hi hagi estat tota la vida. L'artista barceloní ho reconeix: "Sembla com si aquesta cantonada estigués feta pensant en la meua obra. Fins ara era com un punt mort, sense vibració. Ara la té." Si més no, l'obra, un rostre de nena preadolescent "de bellesa clàssica mediterrània fora

Jaume Plensa posa davant de 'Carmela' i de la façana del Palau de la Música ■ JOSEP LOSADA

de temps", no passarà desapercibuda fins al 18 de setembre, data en què està previst retirar-la de l'espai.

Carmela forma part d'una mostra temporal al Palau de Música amb quatre peces de l'escultor. A la sala Lluís Millet, el visitant

de l'edifici o l'espectador que vagi a un concert podrà admirar dos caps de nenes més, *Sanna* i *Rui* (una sueca i una xinesa), de dos metres d'alçada i esculpits en bronze, un tema que Plensa fa temps que repeteix en diverses mides i materials, com va fer

l'any passat de manera magistral a l'església de San Giorgio Maggiore de Venècia.

Al foyers del Palau, amb accés lliure per a tothom, s'ha instal·lat *Silent music III*, una escultura d'acer inoxidable amb forma d'home assegut amb el cos

format per una partitura musical. Aquesta entrada de Plensa al Palau per la porta gran provoca records d'infantesa en l'escultor: "Quan era petit, m'amagava dins del piano del meu pare. Ho feia quan el meu pare tocava i la sensació de vibració de la música era una experiència increïble. En canvi, el meu pare estava ofuscat perquè jo no vaig arribar mai a tocar cap instrument. Ara seria l'home més feliç del món de veure que hi havia altres possibilitats per entrar al Palau", bromeja l'escultor.

Després que en aquests moments estigui en punt mort l'encàrrec municipal d'instal·lar un monumental cap al litoral barceloní, Plensa, que no para de plantar escultures arreu del món, assegura que la seva relació amb la seva ciutat és "d'espera": "Si *Carmela* es queda o no per sempre al Palau, no té més importància. La veritable exposició començarà quan es clausuri, quan es valori la seva absència. No tinc cap pressa", diu. ■

▶ 8 Abril, 2016

La República, ¡quina senyorassa!

¡TARDE, QUERIDO!
MARISA GARCÍA
VIÑALS

Un d'aquests dies aterrava del llit estant a la realitat supina gràcies a la ràdio, el meu gall matinal. Vaig escoltar que un exquisit galliner d'uns 200 acadèmics, professors universitaris, escriptors i genteta de plumall més aviat funcional, que no funcional, s'havien aplegat per redactar un imponent Manifest a favor del català com a Llengua Única en la futura República Catalana. "¡Y yo con estos pelos!", pensava mentre corria a encasquetar-me el barret republicà de la Revolució Francesa. Vegin, sinó, el que llueix la matrona de la foto d'aquí al costat. Ei! I no siguin temptats de confondre'l amb la nostrada barretina. O sí! Tant de bo...

Tal dia com el proper 14 d'abril (de 1931), es proclamava la Segona República Espanyola. La de l'*Himno de Riego* i dels presidents Alcalá-Zamora, Azaña, Largo Caballero... que va durar el que va durar, fins 1939. A Francesc Macià, líder d'ERC, li va faltar temps, diuen, per proclamar del balcó de l'Ajuntament barceloní, que "l'Estat Català, amb tota la cordialitat, procurarem integrar la Federació de Repúbliques Ibèriques". I va durar el que va durar. Jo no hi era. Tot i que algunes de les meves amigues-enemigues ho posin en dubte. Al que anava. Resulta, si més no curiós, que en aquests 85 anys que han passat d'ençà aquella proclamació populista, avui encara estem pentinant la gata amb manifestos més sentimentals que no pas sementals. ¡Ja hi tornem a ser amb l'ou del gall o la vagina de la gallina! Uns dos-cents republicans prematurs o prenatalats que van de purs per la vida (dictatorial), em treuen de polleguera. Fan rebordonir la mestreta de català *avant la lettre* maig del 68, que mai, potser, no he deixat de ser. Vade retro!..

Evitaré reproduir cap ni una de les bestieses que proliferen al llarg del tal Manifest Lingual (farcit d'expressions xenòfobes

de pa sucat amb vinagre) per respecte a algunes i alguns dels interfectes que s'han begut l'enteniment al porró (o al porro!). Si pel morbo, vostè (o vostesa) té ganes de sucari-hi pa, cal que

No siguin temptats de
confondre el barret republicà
amb la barretina.
O sí, Tant de bo!

vagi a Google i escrigui "Més de 200 acadèmics demanen en un manifest que el català bla, bla, bla...". Sintetitzo: en la propera República Catalana (a l'exili?) només hi haurà una llengua única: el català. Obvien dir si aquest Català Únic permetrà els accents, que no accidents, geogràfics. Ho dic perquè algunes lleidatanes, i suposo que també lleidatans, hem hagut de suportar la parla perdonavides dels camacús barcelonins. Segons em recorda Marcel·lí Borrell, quan el comedïograf sabadellenc Joan Oliver va escriure "Allò que tal vegada s'esdevingué", o l'Adam i l'Eva bíblics, l'autor concretava que el Diable de la història havia de parlar amb accent lleidatà!..

En aquest sentit barcelonès de via estreta no europea, el director del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC), el Pepe Serra, aconsellava mesos enrere que el museu canviés el topònim *Catalunya* pel de *Barcelona* (La Vanguardia, 10/08/12). Cal vendre la marca *Barcelona*. I Barcelona és, sobretot, el Museu del Barça, la dels lladregots confessos del Palau de la Música, i, com no, la de la màfia consuetudinària dels Pujols, la dels pisos turístics clandestins, la de la Mobile World Congress que tapa boca i esfinters, i com no, la de la junta directiva del F.C. Barcelona empaperada als jutjats per frau fiscal. Per cert, ¿en quina llengua parlen el defraudador Leo Messi, i el llegendari Johan Cruyff, déus olímpics venerats al Temple Catalanista del Camp Nou?..

¿Llengua Única? ¿Quina República anorèxica seria aquesta? Amb semblant autisme nacionalista, allò que pretén el sanedri dels 200 llenguarcurts, és desllenguar la ciutadania catalana que no sigui pura sang. Començant per una servidora, García Vinyals, seguint amb l'expresident de la Generalitat José Montilla, i acabant amb Oriol Junqueras, i un tal Rufián. Només els falta que Joseph Goebbels també signi el Manifest.

▶ 8 Abril, 2016

Jaume Plensa invade el Palau

El artista lleva al edificio modernista cuatro esculturas de grandes proporciones que redimensionan el espacio del templo musical

Carlos SALA - Barcelona

La voluntad del Palau de la Música de buscar intersecciones entre diferentes artes llegó ayer a su esplendor con la intervención del artista plástico y escultor Jaume Plensa en el edificio modernista de Domènech i Montaner. Cuatro esculturas de grandes proporciones se podrán visitar ahora en las inmediaciones y en el interior del palacio musical. El resultado es un cambio de perspectiva a la hora de mirar que cambia totalmente la experiencia de visitar el Palau de la Música. «La exposición crea un vínculo que aporta una nueva mirada al Palau. La escultura es ideal para crear espacios y yo he intentado concebir un puente entre el lugar y la sociedad», señaló ayer en la presentación de sus esculturas.

El eje y motor de la muestra es el ser humano, su rostro y su cuerpo, y cómo puede llegar a moldearse a partir de la música, a la música entendida en este caso como vibración que varía y mueve a los cuerpos. Ojos cerrados, gesto sereno y fuerza en las texturas hacen de estas esculturas una especie de testigos de la historia centenaria del Palau.

La exposición se abre con la obra «Carmela», en el exterior del Palau, una escultura de hierro fundido y 4,5 metros de altura de

una «belleza mediterránea clásica» que se ubica en una «esquina virtual», ya que la figura parece cambiar dependiendo de la perspectiva y el lugar en la que se encuentre el observador. «Comprimimos nuestros recuerdos, como yo he comprimido a 'Carmela', que creo que es una escultura que funciona muy bien con esta búsqueda de si estamos completos o no».

La siguiente escultura, bajo el nombre de «Silent music III», es una obra hecha en acero inoxidable pintado de blanco que simula un ser humano construido de partituras y que se completa con una base de piedras de mármol, «una metáfora de la sociedad, porque cada piedra es diferente». Homenaje al alfabeto común que es la música, la obra está situada en el foyer del Palau.

«Sanna's dream» y «Rui Rui's Dream», situada en la sala Lluís Millet, son las únicas obras que el escultor no expone por primera vez. Creadas en 2014, son dos obras de dos metros de altura que muestran los rostros enfrentados de dos chicas jóvenes, en un espacio que recuerda a un templo al quedarse completamente en silencio. «He seguido la idea del retrato, no de forma específica, sino para hacer una imagen de todos nosotros», concluyó el afamado artista.

«Silent Music III» en el foyer

Antoni Bofill

«Sanna's dream»

Antoni Bofill

«Carmela» en el exterior

Jaume Plensa con la escultura «Rui Rui's Dream» en la sala Lluís Millet

PENSEM QUE...

En deute amb Plensa

Ho va dir ahir Mariona Carulla, presidenta del patronat de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música, en la presentació de les quatre escultures que durant uns mesos es podran veure a l'edifici modernista de Domènech i Montaner: "La ciutat té un deute amb Jaume Plensa". Es referia naturalment a Barcelona, la seva ciutat natal. És cert que als carrers ja hi ha algunes escultures, però són de la seva primera etapa. En els darrers anys, Chicago, Rio de Janeiro, Tòquio, Venècia i altres importants ciutats han convidat Plensa no només a mostrar sinó a incorporar alguna de les seves peces al mobiliari urbà. Barcelona no té encara una peça icònica de Plensa i el projecte llarg temps acariciat d'instal·lar una obra gegantina al costat del port, que servís de reclam i benvinguda al visitant, continua estancat. I esperem que no estigui oblidat. Ahir Plensa va dir que hi havia temps, que les coses han d'esperar al seu moment, però també va recordar que la disponibilitat no és infinita.

► 8 Abril, 2016

La indignación razonada de Castells

EL MIRADOR

Lluís Amiguet

La editora de Libros de Vanguardia, Ana Godó, al presentar anoche el nuevo libro de Manuel Castells, *De la crisis económica a la crisis política*, prometió a sus lectores la lucidez de “una dignidad razonablemente indignada”.

Y los que le escuchamos en el Palau de la Música nos encontramos además con sabrosas revelaciones periodísticas.

Para empezar, el catedrático de Berkeley, en tono jocoso, contó que, cuando anunciaba que los indignados influirían en toda Europa, los intelectuales parisinos le respondían escépticos aludiendo a la “excepción francesa”.

Pues bien, el equipo investigador que dirige el autor maneja estos días el dato de que el 20% de los mensajes digitales que se cruzan ahora en las calles de Francia, donde ha llegado al fin la indignación, son en español. Y es que nuestros indignados están enseñando estos días a los suyos el camino que lleva de las acampadas en las plazas a los escaños en el Parlamento.

Algo parecido le sucedió a Castells cuando defendía en Brasil ante una nutrida audiencia que el de los indignados era un movimiento global: “Pues en Brasil –le interpe-laron– no lo hemos observado”. No había acabado su intervención

Ana Godó, editora de *Libros de Vanguardia*, junto al autor, Manuel Castells, y el periodista Campo Vidal

cuando les avisaron a todos de que una manifestación había bloqueado las salidas del auditorio.

La indignación es el fenómeno tal vez más llamativo de esa conexión entre la crisis económica y la política que el académico de la Real de Economía (Racef) analizó en profundidad tras haber prometido con ironía una disertación muy poco al uso, porque sería “extensa, profunda y exigente”. Ade-

más resultó ser muy amena.

Le siguieron con atención destacados exponentes del mundo académico, como el rector de la Universitat Oberta de Catalunya, Josep Anton Planell, y su predecesora Imma Tubella; editores como Fèlix Riera; el director de Feedback, Jordi Sauret, o el consejero del Grupo Godó, Bartolomé Masoliver, además del anfitrión de la velada editorial, Joan Oller, direc-

tor del Palau de la Música. El periodista Manuel Campo Vidal, doctor en Sociología –reconoció que gracias a la tutoría del profesor Castells–, repasó la trayectoria del autor advirtiendo, además de su prestigio científico, de su “calidad periodística”. Y, en efecto, Castells volvió a sazonar con datos preciosos y precisos un riguroso análisis de cómo ha sido la recesión en EE.UU., Europa y los lla-

mados países emergentes –una etiqueta de mercado que acabó perjudicándoles a todos–, y cómo se ha ido transformando en los trascendentales cambios políticos que vivimos

En España, esa transformación ha traído el fin del bipartidismo, que, advirtió a quienes vivieron de él, “no volverá nunca” y de nuevo aportó reveladores datos sobre co-

Castells demostró con argumentos y cifras que el bipartidismo español se ha ido para no volver

mo la gran mayoría de votantes de los viejos partidos tienen más de 50 años.

“La derecha y la izquierda –razonó– siguen ahí, pero ya con las siglas de Podemos y Ciudadanos, que seguirán siendo relevantes”.

Si alguien lo duda, habría que recordarle que, cuando los ministros hablaban del “sarampión pasajero” de la indignación, Castells escribía en el *Observatorio Global*, que firma semanalmente en este diario, que había llegado no sólo para quedarse, sino además para ir subiendo. Hoy manda en Barcelona, Madrid, puede decidir ahora el gobierno de España y ya ha decidido el de otros tres países europeos. De momento. ●

ELS SEMAFORS

Manuel Castells

CATEDRÀTIC DE SOCIOLOGIA

● Manuel Castells, catedràtic a la Universitat de Berkeley i a la UOC, i col·laborador de *La Vanguardia*, ha reunit al llibre *De la crisi econòmica a la crisi política* (Libros de Vanguardia) els seus articles en aquest diari i a *Vanguardia Dossier*. **PÀGINA 19**

Luz Rello

DOCTORA EN LINGÜÍSTICA

● Luz Rello, a través de la intel·ligència artificial, ha desenvolupat un prototip que permet detectar el risc de la dislèxia als cinc anys. Un sistema fàcil, divertit i ràpid que té un percentatge d'encert del 90%. **PÀGINA 28**

Jaume Plensa

ESCUPTOR

● El Palau de la Música ha convidat l'artista Jaume Plensa a exposar quatre escultures. Una, *Carmela*, de ferro fos i 4,5 metres d'alçària, s'ha situat a l'exterior, davant de l'edifici de l'arquitecte Domènech i Montaner. **PÀGINA 36**

Guillem Gisbert

MÚSIC I MEMBRE DE MANEL

● L'emblemàtic grup de pop Manel publica avui el seu quart àlbum *Jo competeixo* amb el qual donen un significatiu canvi en la sonoritat i en la manera de treballar. El disc el presentaran, entre d'altres, al Festival Primavera Sound. **PÀGINA 39**

Josep Garganté

REGIDOR DE LA CUP

● El regidor de la CUP a l'Ajuntament de Barcelona Josep Garganté serà jutjat per haver intentat coaccionar un metge perquè en el seu informe culpés agents de la Guàrdia Urbana de les ferides que va patir un manter. **VIURE**

► 8 Abril, 2016

La música s'agermana amb les arts plàstiques

KIM MANRESA

Silent music III és una peça de Plensa, d'acer inoxidable blanc amb una base de pedres de marbre, instal·lada al foyer del Palau

JOSEP PLAYÀ MASET
 Barcelona

Jaume Plensa recorda que el seu pare, quan tocava el piano, somiava que el seu fill aprendria música. No ho va aconseguir i el devia frustrar. Per això està convençut que ara estaria content de veure que el seu fill ha accedit al Palau de la Música Catalana, encara que no sigui com a músic sinó com a escriptor.

Des d'ahir es poden contemplar quatre escultures de Plensa a Barcelona, tres a dins de l'edifici de Domènech i Montaner i una a fora, al carrer Sant Pere Més Alt, que proposen un insòlit diàleg amb l'arquitectura modernista. La senzilla contraposada a l'excés, dues fórmules complementàries per acostar-se a la bellesa.

L'exposició s'emmarca dins de la proposta de la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música d'impulsar el diàleg amb les arts plàstiques, que va començar fa cinc anys. Des d'aleshores han passat pel Palau obres de Joan Miró, Antoni Tàpies, Bill Viola, Louise Bourgeois, Eulàlia Valldozera i Eugenio Ampudia. Fa dos anys va ser quan van convidar Jaume Plensa i el resultat són ara aquestes quatre escultures: *Sanna's dream* i *Rui Rui's dream*, dues peces de bronze de dos metres d'alçada situades al mig de la sala Lluís Millet, al primer pis; *Silent music III*, peça d'acer inoxidable pintada de blanc i amb una base de pedres de marbre instal·lada al foyer del Palau; i *Carmela*, una peça de ferro fos, de 4,5 metres d'alt, a l'exterior, davant la façana. Les tres primeres estaran exposades fins al 16 de

Plensa s'instal·la a Barcelona

El Palau de la Música acull l'escultura de 'Carmela', una nena de bellesa mediterrània

Al costat de l'obra. Plensa, davant *Carmela*, en un d'aquells moments que justifiquen la seva frase: "Sóc un dels pocs artistes que conec que és feliç"

maig i la quarta s'hi estarà fins al 18 de setembre.

Carmela és una obra que es presenta per primera vegada al públic. "Representa una nena de Barcelona que té una bellesa mediterrània, una bellesa clàssica, fora del temps, arcaica i de futur, que potser encara no ha descobert que li interessa l'art". Aquesta obra s'inspira en una adolescent de Barcelona que fa dos anys, quan en tenia 14, ell va fotografiar i li va escanejar la cara, amb els ulls tancats, fins a obtenir una imatge en tres dimensions. "Volia captar perfectament tota l'orografia del cap perquè jo no hagués d'intervenir-hi amb cap gest personal". Després va manipular el volum fins a obtenir una nova forma, en menys espai, segons el mateix principi pel qual es comprimeixen els records. "Aquestes peces el que pretenen és una fusió entre fotografia i escultura, i a un nivell una mica més espiritual diria que és entre l'efímer i l'etern, és aquesta idea de la relació entre l'humà, el fugaç, i

els déus, l'etern", explica l'artista.

L'espai triat per a *Carmela*, davant la façana del Palau de la Música, al començament del carrer Sant Pere Més Alt, on hi ha el Petit Palau, va ser una opció del mateix autor. "Em va semblar un lloc superadequat, perquè és un punt d'accés. William Blake deia que el camí de l'accés et porta al palau del coneixement. I el modernisme va ser un moment absolutament necessari per fer una inflexió, un canvi de ritme en la cultura". Al mateix temps, aquesta cantonada la percep "com un espai mort, on no hi havia vibracions. Ara, en canvi, amb l'escultura sembla, que hi hagi creat una vida".

I quan li pregunten pel contrast entre la seva sobrietat i l'ampul·lositat de la façana de Domènech i Montaner somriu: "L'any passat vaig fer l'exposició de San Giorgio Maggiore, a Venècia, i també em preguntaven per la incompatibilitat. Jo deia: crec que Palladio està content perquè no hi ha confrontació sinó diàleg. I Domènech i

▶ 8 Abril, 2016

KIM MANRESA

Carmela és una escultura de Jaume Plensa de 4,5 metres instal·lada temporalment sobre un pedestal al carrer Sant Pere Més Alt, davant el Palau de la Música

Montaner deu estar content en algun lloc de veure la *Carmela*. Només hi ha una història de l'art, no dues”.

Respecte de les dues escultures situades a la sala Millet, que l'estiu passat es van poder veure al Museu de Ceret, Plensa explica que es

tracta de les cares d'una nena de Suècia (Sanna) i una altra de Xangai (Rui Rui). “Elles dues entaulen un diàleg en silenci, i crec que aquest és el millor homenatge als músics, que coneixen millor que ningú el silenci”. Segons l'autor, “els retrats d'aquestes nenes, pre-

cisament per la seva bellesa fugaç, canviant, són una metàfora de tots nosaltres”. Per Plensa, a més, hi ha un joc de contrastos: “En aquesta sala s'exposen habitualment els bustos d'homes prominents de la cultura tradicional catalana, i per això em va semblar oportú exposar dues nenes anònimes que no sabem on són però que per mi són tan importants com aquells prohoms que van fer el Palau”.

L'altra escultura, *Silent music III*, representa el cos d'un ésser humà construït amb notes i partitures musicals. “És també un homenatge als músics que han sabut crear un alfabet comú”. Plensa torna a la seva infantesa, quan s'amagava al piano vertical del seu pare. “Alguna vegada no m'havia vist i començava a tocar. I jo allà darre-re, arrupit, sentia com tot vibrava. Aquesta vibració del cos, de la vida, és el que intento transmetre en aquestes obres”. Plensa diu que ell no sap de música, de la mateixa manera que no sap nedar, “però una vegada vaig estar al mar Morti

allà nedava com un peix. De vegades ets en una cantonada, sense sortida, has de buscar el mar i quan el trobes pots nedar com un peix”.

L'escultor, durant la presentació, va expressar l'agraïment al

les gestions –“Obtenir els permisos municipals ha estat molt complicat”.

Mariona Carulla, presidenta de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana, va explicar que l'exposició forma part del projecte iniciat amb la intenció d'acollir altres obres d'art que no siguin les musicals, i s'ha mostrat encantada amb la ubicació de *Carmela*. Després d'afirmar que “la ciutat té un deute amb Plensa”, va manifestar: “Avui mateix ha vingut un veí i m'ha dit: on s'ha de firmar perquè es quedi aquí per sempre?”. Carulla considera que el lloc escollit és magnífic perquè l'escultura també es veu des de la Via Laietana i la imatge varia des de cada angle. En la mateixa línia es va expressar el director artístic del Palau de la Música, Víctor García de Gomar, que va recordar la bona acollida que Plensa va donar al projecte des del primer moment i va dir que aquesta obra “és una transgressió que ens parla de bellesa i poesia”.

“No tinc pressa per a Barcelona”

■ Plensa va tornar a ser preguntat pel projecte de crear una gran escultura a Barcelona, amb la intenció que donés la benvinguda al visitant. La seva resposta va ser tan rotunda com enigmàtica: “A la vida no hi ha res casual, has de saber esperar, trobar el moment. Per a la meua peça de Rio de Janeiro vaig haver d'esperar 30 anys. No tinc gens de pressa”. Entre els seus projectes actuals hi ha exposicions a Tampa (Flori-

da) i Ohio. A finals de mes en tindrà una altra a Harvard. Prepara una altra peça per a Tòquio i té propostes per a Bangkok i Seül. Però alhora adverteix: “Tinc 60 anys, per a un artista això vol dir tenir més passat que no pas futur. Cada vegada t'ens menys temps per fer tot el que et queda per fer. I l'escultura és terriblement lenta, més lenta que tu mateix. La meua obsessió és la peça que estic fent per demà”.

SIMBOLOGIA DE LES OBRES

“Els retrats d'aquestes nenes, d'una bellesa fugaç, són una metàfora de tots nosaltres”

SANNA I RUI RUI

“Les peces entaulen un diàleg en silenci, i aquest és el millor homenatge als músics”

Palau de la Música per haver fet possible aquesta exposició i per l'esforç, tant econòmic –“La meua exposició ha estat una mica més costosa que d'altres”– com per

▶ 8 Abril, 2016

agenda

CONCERT AMB 'DUENDE'

Després de l'èxit de l'any passat, Flamenkids torna al Palau de la Música Catalana per apropar els nens i nenes a les arrels de la música flamenca. Les veus de Pere Martínez i Rosalia Vila fan un recorregut pel món del flamenc en què es descobreixen les diverses sonoritats i els instruments que protagonistes d'aquesta música d'origen popular. Una proposta d'extrema intimitat, delicadesa i passió que es pot combinar amb 'Visitem i experimentem el Palau' (ds. 10 d'abril, a les 10.30h), un tour interactiu per l'interior de l'auditori modernista de Lluís Domènech i Muntaner.
FLAMENKIDS.CAT. PETIT PALAU. C/ PALAU DE LA MÚSICA, 4-6. BCN (CIUTAT VELLA). HORARI: DS. 10 D'ABRIL, A LES 12H. PREU: 11 EUROS. EDATS: A PARTIR DE 6 ANYS. ● Palaumusica.cat

VIATGE EN GLOBUS ESTÀTIC

La companyia Farrés Brothers proposa, a partir de dimecres al TNC, un viatge en globus que porta grans i petits pels racons més ignots i inexplorats de la imaginació. Els espectadors no hauran de moure's de la seva butaca per formar part d'aquesta aventura ideada pels germans Fabrice i Philippe Montgolfier, descendents directes dels inventors del famós globus aerostàtic. La funció transcorre precisament dins d'un d'aquests globus en desús que els artistes han convertit en una nau particular, el globus estàtic, un invent propulsat per la fantasia.
TRIPULA. TNC. PL. DE LES ARTS, 1. BCN (EIXAMPLE). HORARI: DC. 13, DJ. 14 I DV. 15, A LES 11H; DS. 16, A LES 18H; DG. 17 D'ABRIL, A LES 12H. PREU: 12€ (TARIFA GENERAL) I 10€ (ESPECIAL). EDATS: A PARTIR DE 6 ANYS. ● Tnc.cat

HUMOR STOP-MOTION

Els estudis Aardman han produït un grapat de personatges i històries que provoquen el somriure i la riada en grans i petits. Les gallines de 'Chicken Run', les aventures de Wallace i Gromit i l'humor rural de l'ovella Shaun, per citar-ne tres, han provocat situacions tan hilarants com originals. Aquest dissabte, el CaixaForum repassa alguns dels moments més divertits que han sorgit d'aquesta productora de Bristol especialitzada en la tècnica d'animació de stop-motion.
UN FART DE RIURE: CURTMETRATGES I SÈRIES DELS ESTUDIS AARDMAN. CAIXAFORUM. AV. DE FERRER I GUÀRDIA, 6-8. BCN (SANTS-MONTJUÏC). HORARI: DS. 9 D'ABRIL, A LES 12H. PREUS: 4 EUROS (2 EUROS PER A CLIENTS DE LA CAIXA). EDATS: A PARTIR DE 6 ANYS. ● Caixaforum.com

CASES I MONGETES

Festuc Teatre presenta aquest diumenge a Terrassa una adaptació a titelles del conegut conte de'n Jack i la Mongetera Màgica. En aquesta ocasió, la protagonista és la Lina, que es veu obligada a marxar de casa amb la seva família per culpa dels problemes econòmics. Aquesta crua realitat fa que la noia s'ompli de valentia per emprendre un viatge a la recerca d'una mongetera màgica que puja fins més enllà del cel, allà on hi viu un ogre i el seu tresor. El muntatge, que té una posada en escena artesanal, barreja elements de la història original amb problemàtiques actuals.
LA MONGETERA MÀGICA. TEATRE PRINCIPAL. PL. MARAGALL, 2. TERRASSA (VALLÈS OCCIDENTAL). HORARI: DG. 10 D'ABRIL, A LES 18H. PREU: 8 EUROS. EDATS: A PARTIR DE 5 ANYS. ● Caet.cat

ASTRONAUTES A LLEIDA

La Mostra de Cinema Llatinoamericana de Lleida ha preparat una sessió familiar que agradarà als nens amb vocació d'astronautes. Inspirada en les missions de la NASA, 'Atrapa la bandera' segueix els passos de Mike Goldwing, un valent i decidit noi de 12 anys que és fill i nét d'astronautes. El jove es veu immers en una aventura extraordinària quan Richard Carson, un ambiciós multimilionari, anuncia que el famós passeig per la lluna dels tripulants de l'Apollo XI va ser mentida i que ell serà el primer a trepitjar el nostre satèl·lit.
ATRAPA LA BANDERA. CAIXAFORUM LLEIDA. AV. DE BLONDEL, 3. LLEIDA (SEGRÀ). HORARI: DG. 10 D'ABRIL, A LES 11H. PREU: 4 EUROS. ENTRADA REDUÏDA, 2 EUROS. EDATS: TOTS ELS PÚBLICS. ● Mostradelleida.com

El Palau estrena el 21 el concierto perdido de Granados

EFE | BARCELONA

■ El único concierto para piano y orquesta escrito por Enrique Granados, cuya partitura perdida fue descubierta hace siete años por el director de orquesta Melani Mestre, se estrenará en España, en el Palau de la Música de Barcelona, el día 21, coincidiendo con el centenario de la muerte del compositor.

El director presentó ayer el denominado *Gran Concierto de Sant Jordi*, que incluye el estreno del *Concierto para piano y orquesta en do menor 'Patético'*, de Granados, con la solista italiana Vanessa Benelli al piano, acompañada por la Orquesta de la Sociedad de Conciertos de Barcelona, bajo la batuta del propio Melani Mestre. «Nadie es profeta en su tierra; no solo pasa aquí, pero aquí nos llevamos la palma», ha dicho el director para intentar explicar el hecho de que ninguna institución musical española se haya interesado en incluir este concierto en su programación durante los últimos siete años, pese a la novedad que significa dentro de las obras compuestas por Granados.

De hecho, el concierto no forma parte de los actos oficiales del Año Granados y se celebra en el Palau da bajo los auspicios del Rotary Internacional, que destinará los beneficios de la recaudación a dos proyectos solidarios. Melani Mestre, no ha eludido críticas a la escasa presencia de obras de compositores catalanes y españoles en la programación de las orquestas y auditorios del país.

La Geltrú acull la mostra 'En defensa de la República'

REDACIÓ**vilanova@diaridevilanova.cat**

VILANOVA I LA GELTRÚ

El centre cívic de la Geltrú acull des d'avui divendres i fins al pròxim 17 d'abril l'exposició *En defensa de la República*. La inauguració tindrà lloc a les set de la tarda, amb la presència de la regidora de Cultura, Convivència i Equitat de l'Ajuntament, Teresa Llorens. La mostra és organitzada per Garraf per la República, dins el cicle d'activitats *Abril Republicà*, i s'hi poden veure cartells amb proclames de la república i fotografies de la Guerra Civil. Durant la inauguració tindrà lloc un espectacle de flamenc a càrrec de la companyia Arte y Compás, titulat *Memòria històrica*. L'exposició es podrà visitar també al centre cívic de Mar entre el 18 i el 30 d'abril.

Altres actes previstos són la penjada de la bandera republicana al balcó de l'Ajuntament dijous 14 d'abril. El mateix dia, al centre cívic de la Geltrú, a les set del vespre, tindrà lloc una conferència sobre l'Orfeó Català a Mèxic, a càrrec de Maria Rosa Tamarit, professora d'Història de la Música de la Universitat Rovira i Virgili. I dissabte 16, a les dotze del migdia, inauguració oficial de la denominació Platja de la República per al tram final d'Adarró.

D'altra banda, la CNT organitza els dies 2, 9, 16 i 23 d'abril, dissabtes, a dos quarts de set de la tarda, el passí de la pel·lícula *La Commune de París*, de Peter Watkins, que recrea amb autors no professionals i un gran realisme la revolució de 1871, que va donar lloc a la Comuna de París. Es divideix en quatre parts a causa de la seva durada.

ECONOMIA

P18

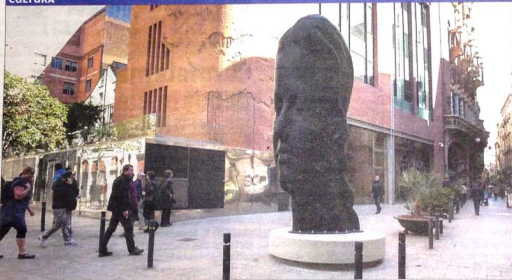
El 22% d'empreses metropolitanes tindran enguany més plantilla

CREIXEMENT • Ampliaran en treballadors, una quarta part preveuen augmentar les inversions i un 15,4%, exportar més

ESTUDI • L'AMB presenta la primera radiografia del teixit empresarial a l'àrea barcelonina amb una extensa mostra

CULTURA

P38

L'escultura que Plensa ha instal·lat a la part de fora del Palau de la Música en diàleg amb l'edifici ■ JOSEP LOSADA

Plensa, a la seva Barcelona

Mostra temporal de l'escultor barceloní al Palau de la Música

POLÍTICA

P25

Un 52% dels badalonins volen el PSC al govern local

Els socialistes fan públiques les dades de la consulta feta entre 1.083 habitants de la ciutat

Només el 27,61% dels enquestats reclamen una moció de censura per fer fora l'actual alcaldessa

Els ciutadans suspensen la gestió de l'actual executiu local, format pels partits d'esquerres

RODONVERGÉS
ASSOCIATS

LABORAL - FISCAL - COMPTABLE - MERCANTIL - JURIDIC

Sempre al vostre servei

C. del Parc, 58
08302 MATARÓ
Tel. 937 98 45 25

C. Sant Josep, 62
08340 VILASSAR DE MAR
Tel. 937 54 29 42

info@rodonverges.com

Barcelona

P24

Colau, entre Sanz i Ortiz, ahir en l'anunci ■ ACN

Ajut del 50% de l'IBI a les rendes baixes

La mesura de l'Ajuntament de Barcelona beneficiarà 20.000 famílies

Sortim

P27

Badalona reivindica el seu passat medieval

L'Associació Cultural Festa Medieval Sant Jordi, forçada a anul·lar-actes

Societat

P26

Tensió a Sabadell per un grup feixista a L'Obrera

E **I**

Estudi integral de cuina i bany

ARENYS DE MAR - 93 795 71 32
MATARÓ - 93 799 14 03
www.cuinesfernandez.com

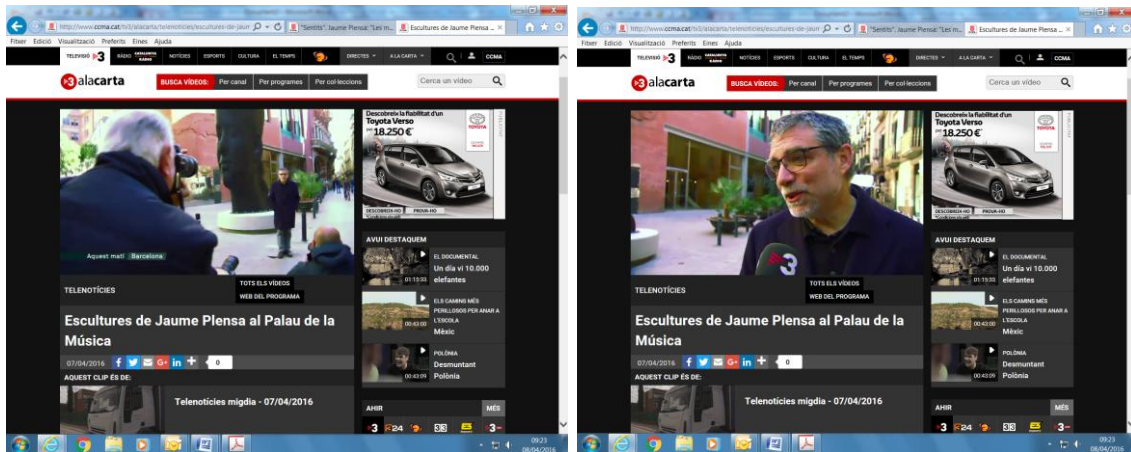
TV3

Telenotícies Migdia (7-4-2016)

Reportatge de l'exposició d'escultures de **Jaume Plensa**, artista convidat de la temporada 2015-16, al Palau de la Música Catalana, amb declaracions de l'artista.

Enllaç:

<http://www.ccma.cat/tv3/alcarta/telenotícies/escultures-de-jaume-plensa-al-palau-de-la-musica/video/5593714/>

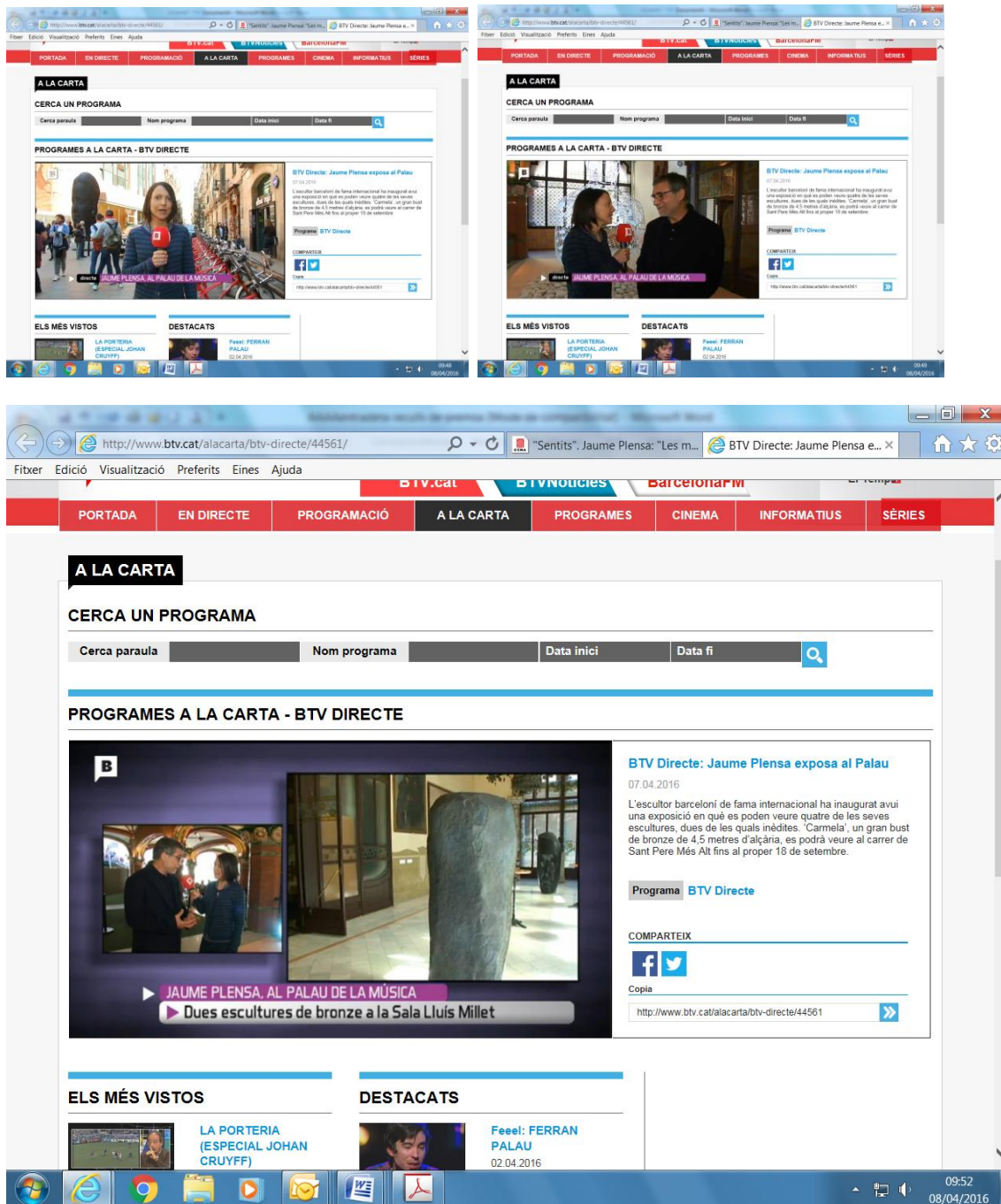
BTV

BTV Directe (7-4-2016)

Entrevista en directe amb **Jaume Plensa** amb motiu de l'exposició d'escultures al Palau de la Música Catalana, artista convidat de la temporada 2015-16.

Enllaç:

<http://www.btv.cat/alacarta/btv-directe/44561/>

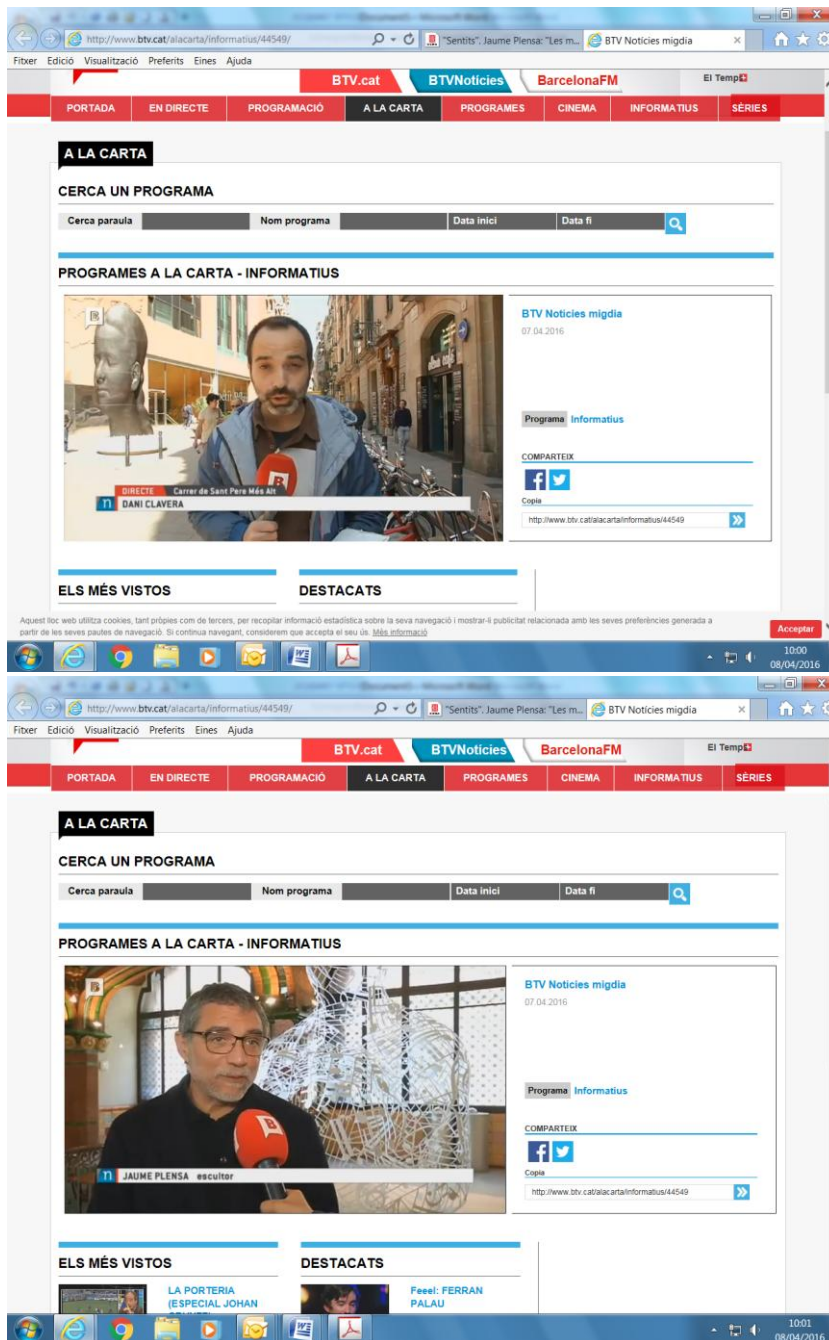
BTV

Informatiu Migdia (7-4-2016)

La secció de cultura obre amb la notícia de l'**exposició d'escultures de Jaume Plensa**, artista convidat de la temporada 2015-16, al Palau de la Música, connectant en directe amb l'exterior del Palau, i amb l'escultura *Carmela* de fons. La peça inclou declaracions de l'artista. Minut 22:22.

Enllaç:

<http://www.btv.cat/alacarta/informatius/44549/>

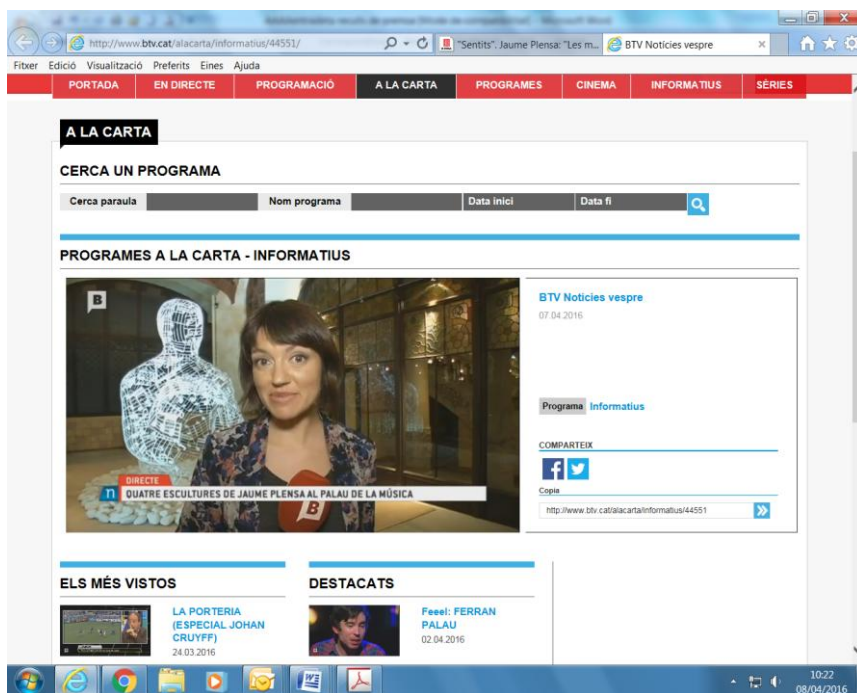
BTV

Informatiu Vespre (7-4-2016)

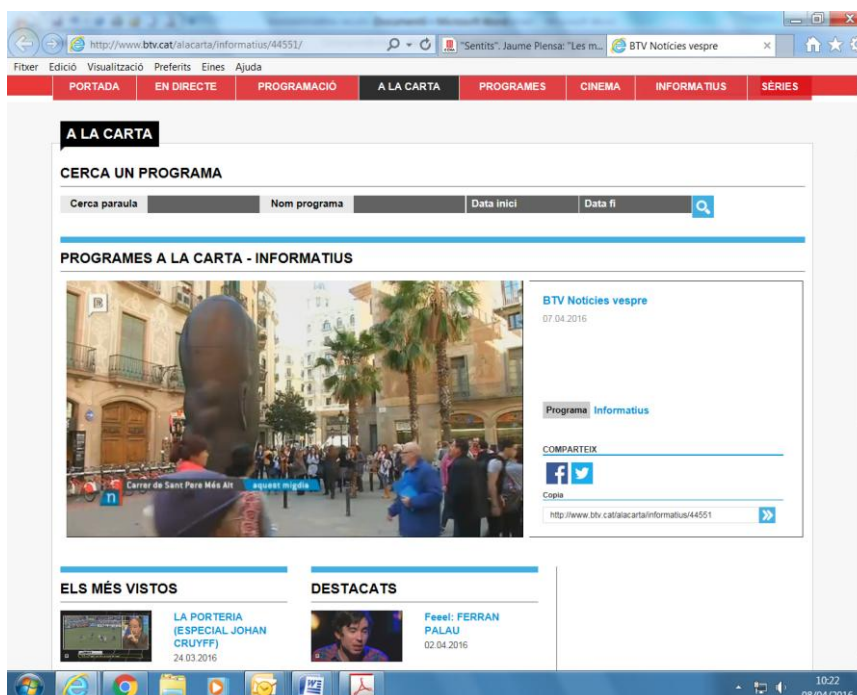
La secció de cultura inclou la notícia de **l'exposició d'escultures de Jaume Plensa**, artista convidat de la temporada 2015-16, al Palau de la Música, connectant en directe des del Palau. La peça inclou declaracions de l'artista. Minut 33:40.

Enllaç:

<http://www.btv.cat/alacarta/informatius/44551/>

The screenshot shows a web browser window with the URL <http://www.btv.cat/alacarta/informatius/44551/>. The page features a navigation menu with options like PORTADA, EN DIRECTE, PROGRAMACIÓ, A LA CARTA, PROGRAMES, CINEMA, INFORMATIUS, and SÈRIES. The main content area is titled "A LA CARTA" and includes a search bar "CERCA UN PROGRAMA". Below this, there's a section "PROGRAMES A LA CARTA - INFORMATIUS" featuring a video player with a thumbnail of a woman and a sculpture. The video title is "QUATRE ESCULTURES DE JAUME PLENSA AL PALAU DE LA MÚSICA". To the right of the video player, there's a sidebar with "BTV Notícies vespre" (07.04.2016), "Programa Informatius", and social media sharing options (Facebook, Twitter). Below the video player, there are two columns: "ELS MÉS VISTOS" (LA PORTERIA (ESPECIAL JOHAN CRUYFF) 24.03.2016) and "DESTACATS" (Feel: FERRAN PALAU 02.04.2016). The Windows taskbar at the bottom shows the date 08/04/2016 and time 10:22.

This screenshot is identical to the one above, showing the same web page content. The video player thumbnail now shows a different scene, possibly related to the same event, with the text "Carrer de Sant Pere Més Alt" and "aquí hi ha" visible. The rest of the page layout, including the navigation menu, search bar, sidebar, and taskbar, remains the same.

TVE

L'informatiu 2 (en català)

7-4-2016

Imatges de l'exposició d'escultures de **Jaume Plensa**, artista convidat de la temporada 2015-16, al Palau de la Música Catalana. Minut 08:50

Enllaç:

<http://www.rtve.es/alacarta/videos/linformatiu/informatiu2-07abr/3559291/>

The image displays two screenshots of a video player interface. The top screenshot shows a news segment titled "PALAU DE LA MÚSICA" and "L'ESCULTOR JAUME PLENSA EXPOSA ALGUNES OBRES A L'AUDITORI MODERNISTA". The video content shows a wireframe sculpture of a human figure in a modernist interior. The bottom screenshot shows a man standing next to a large, dark sculpture of a human head in an outdoor setting. Both screenshots include a news ticker at the bottom with the date "07 abr. 2016" and a brief news summary.

PALAU DE LA MÚSICA
L'ESCULTOR JAUME PLENSA EXPOSA
ALGUNES OBRES A L'AUDITORI MODERNISTA

L'informatiu 2 - 07/04/2016 07 abr. 2016
Al final del matí el ple del Parlament ha ratificat el suport a la resolució independentista del 9 de novembre amb els únics vots a favor de Junts pel Sí i la CUP. S'acaba així la llarga polèmica sobre la legalitat d'una moció que insta el Parlament a desobediir al Tribunal Constitucional i a les instruccions de l'estat. Lluís Fajó... tot plegat enmig de les dues crítiques de l'oposició. A més, la sessió ha servit per mostrar la bona sintonia entre el president i el vicepresident del govern, en aquest cas sobre els requeriments del ministre Montoro per l'incumpliment del dèficit.

L'informatiu 2 - 07/04/2016 07 abr. 2016
Al final del matí el ple del Parlament ha ratificat el suport a la resolució independentista del 9 de novembre amb els únics vots a favor de Junts pel Sí i la CUP. S'acaba així la llarga polèmica sobre la legalitat d'una moció que insta el Parlament a desobediir al Tribunal Constitucional i a les instruccions de l'estat. Lluís Fajó... tot plegat enmig de les dues crítiques de l'oposició. A més, la sessió ha servit per mostrar la bona sintonia entre el president i el vicepresident del govern, en aquest cas sobre els requeriments del ministre Montoro per l'incumpliment del dèficit.

Catalunya Ràdio Informatius

Espai **Sentits**
(7-4-2016)

Exposició d'escultures de Jaume Plensa, artista convidat de la temporada 2015-16 al Palau de la Música Catalana. Rosa Maria Bartroli **conversa amb Jaume Plensa** de les obres exposades.

Enllaç:

<http://www.ccma.cat/catràdio/alacarta/informatius-catalunya-radio/sentits-jaume-plensa-les-meves-escultures-son-un-pont-entre-la-gent-i-el-palau/audio/916913/>

The screenshot displays the Catalunya Ràdio website interface. At the top, there's a navigation bar with 'TELEVISIÓ 3', 'RÀDIO CATALUNYA RÀDIO', and various menu items like 'NOTÍCIES', 'ESPORTS', 'CULTURA', 'EL TEMPS', 'DIRECTES', and 'A LA CARTA'. Below this is the 'alacarta' logo and a search bar for 'BUSCA ÀUDIOS I VÍDEOS:'. The main content area features a large video player showing a black sculpture of a head. The video title is '"Sentits". Jaume Plensa: "Les meves escultures són un pont entre la gent i el Palau"'. The date is 07/04/2016. The right sidebar has a 'PODCAST' section, 'SEGUEIX-NOS' with social media icons, and 'ARA FEM' with a list of programs: 'El matí de Catalunya Ràdio', 'Bloc informatiu', 'Tonalitats', and 'Música i Cultura'. The bottom of the page shows the Windows taskbar with the date 08/04/2016 and time 09:15.